

Kreativní přístupy k výuce angl. jazyka

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Strana 9

Autotroník stojí na bedně

Strana 2

Strana 15

Jsmo výjimeční

Víc než jenom koníček

Strana 18

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umísťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook**WEB:**

Jsi žákem SOŠ a SOU Vocelova? Máš nápad na vylepšení čehokoli na škole? Nebo naopak si s něčím nevíš rady? Pak využij žákovské rady a prostřednictvím svých zástupců řeš tento problém nejen mezi žáky, ale také s vedením školy. Žákovská rada se schází každé dva měsíce a řeší právě Vaše náměty, připomínky a stížnosti.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasu-vocelova.cz

Obsah

Červen 2017.....	1
Reporty z akcí	2
AUTOOPRAVÁŘ Junior 2017	2
Stříbro v celostátní soutěži oboru MIEZ	3
Instalatéři z Vocelovky opět na stupních vítězů	4
Vědomostní olympiáda instalatérů	5
Bronzová medaile pro naše instalatéry	5
Stavební klempíři jsou stříbrní.....	6
Za internetem do divadla	7
Peter Black potřetí.....	8
Žakovská rada	8
Kreativní přístupy k výuce anglického jazyka	9
S paní učitelkou Nováčkovou do deštivého Dublinu.....	9
S paní učitelkou Fialovou do slunečné Malagy.....	10
S paní učitelkou Kršňákovou do chladného Reykjavíku	11
S panem učitelem Voltrem do zasněžených Helsinek	12
Ze života žáků	15
Jsme výjimeční – rozhovor s Michaelou Hellmanovou	15
Praxe i s noclehem.....	17
Víc než jenom koníček	18
Za kulturou	20
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	20
Já mám hospodu a táta je vrchní kat.....	21
Tipy na web.....	22
Obrazem	23

Milí čtenáři,

právě prohlížíte nové číslo našeho Woco-go-zinu. Již podruhé můžete na své prázdninové cesty přibalit čtení z Vocelovky a připomenut si tak nejzajímavější události posledních měsíců tohoto školního roku.

Co vám červnové vydání nabízí? Rozběhnutá spolupráce školy s Erasmem+ úspěšně pokračuje a angličtináři získali mnoho nových poznatků ze zahraničních kurzů. Celé jaro jste se účastnili různých soutěží ve svých oborech, ukázali perfektní přípravu a získali mnoho cen. A jak už to bývá, po každé práci je nutné si vydechnout a my jsme rádi, že se s námi stále dělíte o své zájmy a koníčky. Pojdme společně nahlédnout do zákulisí florbalu či jízdy na koni.

Je opravdu pohled z koňského hřbetu nejkrásnější? Jak se učí angličtinu na Islandu? Hrají florbal pouze kluci? Kdo z vás "stanul na bedně"? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího se dočtete na dalších stránkách

Pohodové i poučné čtení vám přeje redakce časopisu Woco-go-zin

AUTOOPRAVÁŘ Junior 2017

Ve dnech 18. - 20. 4. 2017 se uskutečnilo finále celostátní soutěže odborných znalostí a dovedností **AUTOOPRAVÁŘ Junior 2017**. Soutěž se odehrávala již tradičně v Servisním tréninkovém centru ŠKODA AUTO a.s., Kosmonosy a v Servisním centru ŠKODA AUTO a.s., Kosmonosy. Své znalosti a dovednosti ukázali žáci oborů autotronik, automechanik, karosář a autolakýrník. Celkem se finále zúčastnilo 66 žáků z celé České republiky. Teoretická část zahrnovala přednášku, z které byl poté zpracován velice rozsáhlý test. Následovalo poznávání a určování dílů používaných při opravách silničních motorových vozidel. Praktická

část soutěže probíhala na zařízeních a vozidlech společností Volkswagen, Scania a dalších firem.

Z našich žáků se nejlépe umístil **Michal Starsy**, který obsadil krásné 2. místo v oboru autotronik. V dalších oborech se Tomáš Jandera (karosář), Jiří Janoušek (autolakýrník) a Filip Šolc (automechanik) pohybovali mezi pěkným 9. – 12. místem.

K dobrému umístění našich žáků bezesporu přispělo velmi kvalitní vybavení dílen současnou diagnostickou technikou a moderními učebními pomůckami, příprava od učitelů odborného výcviku a učitelů odborných předmětů, ale především snaha o důstojnou reprezentaci naší školy.

Sříbro v celostátní soutěži oboru MIEZ

Město Sušice hostilo již devátý ročník národní soutěže odborných dovedností žáků maturitního oboru mechanik instalatérských a elektrotechnických zařízení. Soutěžící z deseti škol z celé České republiky se ve dnech 4. – 5. května 2017 utkali o putovní pohár generálního sponzora SYSTHERM, s. r. o.

Soutěž se skládala ze dvou částí. Teoretická část formou testů prověřila znalosti žáků. V praxi museli účastníci na panelu namontovat podle

výkresu domovní stanici na vytápění a připojit ji na zdroj. Dalším úkolem byla montáž vodovodního a odpadního potrubí, umyvadla včetně baterie a elektrické rozvody včetně připojení světel.

Komise hodnotila čistotu provedení práce, správnost zapojení instalačních prvků a správnost propojení elektrického obvodu dle schématu. Na závěr kontroly se provedla tlaková zkouška těsnosti spojů. Po dvoudenním klání a sečtení všech výsledků získali naši žáci **Petr Veselý** a **Jan Krátký** krásné druhé místo. Vítězství jim uniklo o pouhý jeden bod. Slavnostní vyhlášení se odehrálo na sušické

radnici, kde všichni účastníci převzali z rukou hlavních sponzorů, spoluorganizátorů a pořadatelů soutěže drobné upomínkové předměty. Vítězná družstva potěšily velmi hodnotné věcné ceny a absolutního vítěze i putovní pohár hlavního sponzora. Soutěž přispěla nejen k popularizaci technického maturitního oboru, ale byla i důkazem kvalitní přípravy žáků.

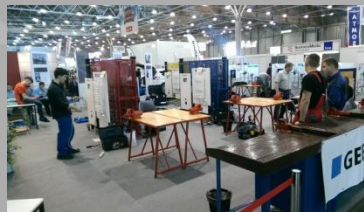
Instalatéři z Vocelovky opět na stupních vítězů

Ve dnech 25. – 28. 4. 2017 se v Brně konal 20. ročník SOD oboru instalatér, jehož vyhlášovatelem je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR a Cech topenářů a instalatérů ČR.

Soutěže se zúčastnilo 28 žáků z celé České republiky. Královéhradecký kraj zastupovali žáci 3. ročníku oboru instalatér **Petr Veselý** a **Viktor Lupínek** z naší Vocelovky. Soutěž byla rozdělena na dvě části. V teoretické části soutěžící odpovídali na otázky v podobě testu a v části praktické zhotovovali svařence z různých

materiálů dle zadané dokumentace. Jednalo se o svařování plastového a ocelového potrubí, pájení mědi, komplekci zařizovacích předmětů a montáže otopného tělesa. Na závěr soutěžící prováděli konečnou sestavu hotových výrobků. Hodnocení celé soutěže proběhlo po jejím ukončení a ocenění byli jak jednotlivci, tak družstva. V kategorii jednotlivců obsadil Petr Veselý výborné 3. místo. V kategorii družstev naši žáci vybojovali krásné 3. místo.

Soutěž opět potvrdila, že učební obor instalatér je velmi

rozsáhlý. S rozvojem nových technologií a materiálů se stává stále zajímavějším, ale také velmi náročným. Skutečnými odborníky mohou být jen ti nejlepší, kteří mají snahu se dále vzdělávat a řemeslu jsou ochotni obětovat i část svého volného času.

Vědomostní olympiáda instalatérů

Dne 27. 4. 2017 se konal 13. ročník celorepublikové soutěže Vědomostní olympiády 2017 Cechu topenářů a instalatérů České republiky pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Hospodářské komory ČR, Asociace

malých a středních podniků a živnostníků ČR. Naši školu reprezentoval žák **Michal Chlad** z 3. A, který postoupil mezi prvních 10 žáků z krajských kol. Po slavnostním zahájení byli oceněni jednotliví vítězové krajských kol. Následně se odebrali do soutěžní místnosti, kde obdrželi šedesát testových otázek. Důležité byly nejen správné odpovědi, ale také rychlost vyplnění celého testu. Michal Chlad

v silné konkurenci obsadil krásné 6. místo.

Bronzová medaile pro naše instalatéry

Letošní Mezinárodní soutěž odborných dovedností oboru instalatér pořádalo město Vyškov. Na již 15. ročník soutěže, který se konal 18. 5. 2017, se sjeli zástupci odborných škol z Polska, Maďarska, Slovenska, Rakouska a České republiky.

Klání obsahovalo pouze praxi, která však byla rozdělena na dva úkoly. V první části soutěžící vyráběli svařence z černých trubek, v druhé připojovali otopné těleso pomocí Cu potrubí.

se opravdu neztratili. Z celkového počtu 16 soutěžících obsadil Viktor Lupínek bronzovou příčku a Petr Veselý získal 4. místo.

Naši žáci bojovali statečně a ve velké konkurenci

Stavební klempíři jsou stříbrní

Pod záštitou Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů ČR se ve dnech 25. – 28. 4. 2017 konal 11. ročník Mistrovství ČR s mezinárodní účastí v SOD oboru klempíř. Soutěže se zúčastnilo šest škol z různých koutů celé naší republiky. SOŠ a SOU, Hradec Králové, Vocelova 1338 se utkala se Střední školou služeb a řemesel, Stochov, Středním odborným učilištěm stavebním, Plzeň, Střední průmyslovou školou stavební, Valašské Meziříčí, Střední školou stavebních řemesel, Bosono-

hy a SOŠ a SOU, Vyškov. Za velice chladného počasí se dvoučlenná družstva pustila do zadaného úkolu, kterým bylo oplechování makety střechy s úžlabím a fasádními prvky. Na tento úkol měli soutěžící dva dny, a i když jim počasí opravdu nepřálo, všichni svou práci dokončili bez větších problémů. Po důkladném sledování po oba dny porota složená ze zástupců cechu a hlavního sponzora firmy Lindab rozhodla o konečném bodovém hodnocení. Se ziskem 215 bodů se na prvním místě umístila Střední škola služeb a řemesel Stochov.

Druhé místo získala díky výborným výkonům **Karla Sedláka** a **Jana Jezdinského** naše škola a třetí místo obsadila se ziskem 187 bodů Střední průmyslová škola Valašské Meziříčí. Oběma našim žákům patří veliké poděkování za reprezentaci školy.

Za internetem do divadla

Znáte Michala Kolesu? Za tímto neúnavným přispěvatelem do všech možných diskuzí a fór se vydala naše 2. MA spolu s žáky z tříd 1. MP, 2. MP a 3. MA do hradeckého divadla Drak. Drama s origi-

nálním názvem **#jsi_user** představilo pražské Studio Ypsilon. Hra ukázala problémy s každodenním životem jedinců, kteří hodiny a hodiny visí na internetu a nahrazují si tak reálný život - rodinu, školu, společenské akce, ... Nejzajímavější a zároveň nejstrašnější byl fakt, že představení bylo sestaveno z autentických videí a diskusních příspěvků, které se opravdu objevily na internetu. Na závěr proběhla diskuze, při níž jsme si povídali o sociálních sítích, o nebezpečích

a problémech, které mohou nastat při neopatrném zacházení s osobními údaji či fotografiemi. Divadlo, ač trvalo pouze hodinu, bylo vtipné a smutné zároveň, a hlavně poučné.

Lukáš Mach (2. MA)

SEZNAM SE

BEZPEČNĚ

O PROJEKTU
KAMPANĚ
PARTNEŘI
DESATERO

O projektu

O nástrahách internetu a nebezpečí,
která jsou skryta za nejrůznějšími identitami

Peter Black potřetí

Úspěšné filmy se často dočkají svého pokračování. Zajímavé však je, že další "díly" zaznamenala i divadelní hra. Není řeč o nikom jiném než o Peter Blackovi. Dne 28. 4. 2017 se vypravily všechny maturitní ročníky na anglické představení Peter Black 3, které je volným pokračováním her Peter Black a Peter Black 2

Žákovská rada

Dne 3. 4. 2017 proběhlo zasedání žákovské rady, které zahájil pan ředitel Ing. Vladislav Košťál. Na úvod byla představena její koncepce a všichni souhlasili se setkáváním se 1x za dva měsíce. Poté dostaly prostor k přednesení svých podnětů a návrhů obě strany – vedení školy a žáci. Klíčovými tématy byla komunikace

"A new beginning". Hlavní hrdina nám byl již znám, ale oproti minulým rokům má najednou "všechno" - práci, lásku, bydlení i nejnovější techniku. Hned bylo všem jasné, že klidný život naruší nějaká zajímavá a možná i nepříjemná událost. A taky že ano. Peter se náhle dovídá, že se stal dědicem rodinného sídla, kterému musí věnovat čas a péči a díky kterému zažívá nová dobrodružství. Těšili jsme se na dobrý konec a dočkali se. Black splňuje všechny podmínky závěti a může si své dědictví náležitě užít. Přestože se jednalo o divadlo v cizím jazyce, všichni jsme rozuměli

a mohli si představení užít. Doufali jsme ve čtvrté pokračování, ale Peter Blackem 3 se celá série uzavřela.

Lukáš Mach (2. MA)

mezi žáky, mezi jednotlivými třídami a mezi žákem a učitelem, negativní chování narušující vztahy a vylepšování atmosféry ve škole. Důležitými body byla diskuze ohledně autoškoly, odborného výcviku a výuky odborné angličtiny. Nebylo opomenuto stravovací a technické zázemí školy. Žáci vyjádřili názory ohledně školní

jídelny, údržby a úklidu. Před koncem vystoupil metodik prevence pan učitel Milan Němeček, který upozornil na možné rizikové chování, jeho příznaky a postup řešení, pokud by se objevilo. Celou radu ukončil pan ředitel.

Spolupráce naší školy s Erasmus+ je velmi úspěšná. Díky novému projektu, který byl financovaný Evropskou unií, se naši učitelé seznámili se školskými systémy ostatních zemí. Na poznávací kurzy vyrazili čtyři vyučující anglic-

kého jazyka do různých koutů EU. Cílem bylo přinést nové poznatky z jiných školských systémů, které by bylo možné aplikovat u nás na Vocelovce. Seznámení s učiteli z ostatních zemí EU, kteří také kurz v rámci programu Erasmus+

absolvovali, byla skvělou příležitostí k navázání zahraničních kontaktů pro budoucí projekty. Díky nim mohou vycestovat také naši žáci za hranice, procvičit tak své znalosti angličtiny a seznámit se s jinými kulturami.

S paní učitelkou Nováčkovou do deštivého Dublinu

Na konci února jsem se zúčastnila akce "English Matters" pořádané organizací Erasmus+. Jela jsem do irského Dublinu. Setkání účastníků proběhlo hned první den. Vyslechli jsme si úvodní řeč ředitelky Irene Merin a vzájemně se představili. Každý

z 11 evropských států měl zastoupení 3 – 5 lidí, jen z České republiky byl pouhý jeden návštěvník = já. Program byl opravdu nabitý. V pondělí jsme si v budově Institute of public Administration vyslechli přednášky o irském školství a o irské historii. V následujících dvou dnech jsme byli rozděleni na 3 skupiny. Jedna skupina navštěvovala základní školy, druhá školy střední a třetí tzv. vocational schools, školy podobné našim učilištím. Do poslední skupiny jsem samo-

zřejmě patřila i já. Ve čtvrtek jsme vyrazili do města Limerick asi 200 km od Dublinu. Tam jsme opět navštívili několik škol. Večer jsme strávili v Dublinu v keltské hospodě a pod vedením dvou instruktorek jsme vyzkoušeli keltské tance. U Keltů jsme zůstali i následující den, kdy jsme poznali jejich klášter ve městě Kilkenny. Sobota byla zasvěcena diskuzi o přínosu kurzu, o využití získaných vědomostí doma a v neposlední řadě jsme obdrželi certifikáty.

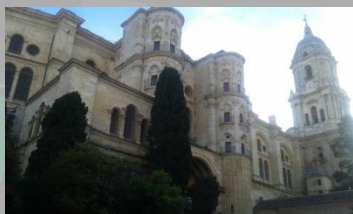
Pobyt se mi moc líbil. Mrzí mě však, že jsme se nikdy nezúčastnili výuky přímo. Vždy jsme do učeben jen krátce nahlédli. Ale i tak jsem si odvezla mnoho zajímavostí. Třídy jsou většinou po patnácti dětech. Během přestávek jsou děti živé, kluci se perou jako u nás, ale během hodin je naprostý klid. Nejvíce se mi líbilo v Library school. Podle slov pana ředitele "děti nejsou moc chytré, ale mají rády literaturu". Součástí školy je ob-

rovská knihovna s knihami ze všech možných oblastí a se spoustou křesílek, pohovek, židlí, stolků. Děti se prvních 15 minut hodiny uvelebí v knihovně, každé s jednou knížkou, se kterou se seznámí. Pak jdou do třídy a o knihách si povídají. Také samy tvoří literární dílka. Jedna dívka a čtyři chlapci nám svoje výtvo-ry předvedli. Byly to naivní příběhy, ale měly "hlavu a patu". Každé dítě ve věku asi dvanácti let dokázalo mluvit zpaměti alespoň 10 minut. Ve školách je celkově málo počítačů, ale o to více se píše a hlavně mluví. Učitelské povolání má úctu společnosti a vztahy mezi dětmi a učiteli jsou hrozně hezké, skoro až mateřské. A nesmíme zapo-

menout na počasí. Teplota byla vyšší než u nás, ale hodně přšelo, člověk nikdy neuschne a má pocit zimy. Zřejmě aby se nechodilo z tepla do zimy a nebyli všichni nemocní, řeší to tak chladem i v místnostech. Teplota uvnitř a venku se o moc nelišila. Celý týden byl příjemný a vrátila jsem s mnoha dojmy, zážitky a novými zkušenostmi.

S paní učitelkou Fialovou do slunečné Malagy

Do španělské Malagy jsem se vydala na začátku března. Hned první večer jsem se setkala s velkou skupinou učitelů z jedenácti evropských zemí – Lotyšska, Finska, Itálie, Chorvatska, Slovinska, Řecka, Francie, České republiky, Německa, Polska a Španělska. Vedoucím celé skupiny byl uni-

verzitní učitel Eduardo Marina, který vyučoval anglický jazyk na Univerzitě v Malaze. Při prvním střetnutí nás Eduardo seznámil se vzdělávacím plánem a zkušeně nás přiměl odhodit ostychy mezi sebou. Podle Eduarda bylo sdílení zkušeností a získání nových kontaktů jednou z nejdůležitějších věcí celého našeho pobytu. Komunikačním jazykem byla angličtina. Velmi různorodá angličtina, neboť každý jazyk si do anglič-

tiny přidává svůj nezaměnitelný přízvuk.

Každý den jsme museli sepsat dlouhou zprávu o celodenní činnosti, na závěr pak připravit prezentaci o tom, co nás během pobytu nejvíce zaujalo a nejvíce ovlivnilo. A Eduardo kladl opět velký důraz na spolupráci účastníků při plnění zadaných úkolů. Kromě několika přednášek na místní univerzitě byly hlavní náplní naslechy na středních školách podobných té naší.

Všichni učitelé mohli tedy porovnávat úroveň španělských škol, způsob výuky a problémy na těchto školách s úrovní škol v jednotlivých zemích. Zároveň se mezi učiteli postupně rozvíjela bohatá diskuze, při které se vyměňovaly informace a hodnotilo se školství v jednotlivých zemích. Poslední, ale tou nejúžasnější součástí pobytu, byly návštěvy kulturních pokladů v Malaze a v Granadě. Pokud projdete nádherný historický komplex Alhambra v Granadě a průvodce vám dělá historik profesor Jose Ruiz z univerzity v Granadě, je zážitek naprosto dokonalý. Neboť profesor Ruiz nám nepodával pouze základní informace jako běžný prů-

vodce, jeho výklad byl mnohem obsáhlejší a zajímavější. A zase to počasí. Před mým příjezdem do Malagy se teploty přes den dostaly až k 32 stupňům. Jen ráno a večer bylo trochu chladněji, ale zimní bundu, v které jsem odlétala z Čech, jsem opravdu používat nemohla. Ulice byly doslova naplněné zahrádkami před všemožnými bary a restauracemi. Do pozdních nočních hodin město hlučelo a bavilo se.

Týden byl naplněný neustálým přílivem nových a nových informací, úžasnými zážitky a setkáváním s velice zajímavými lidmi.

Kromě studia vnímám právě setkání s lidmi z mnoha odlišných zemí jako největší přínos. Vytvořila jsem si velmi přátelské vztahy s velkým kusem Evropy a v budoucnu je budu určitě dále rozvíjet.

S paní učitelkou Kršňákovou do chladného Reykjavíku

Díky programu Erasmus+ jsem v březnu vycestovala na Island, kde jsem se snažila poznat tamní školský systém a i navštívila několik škol podobných té naší. V rámci tohoto týdenního kurzu proběhlo také setkání s učiteli z různých zemí Evropské unie.

Jako učitelku angličtiny mě zajímal průběh islandské výuky zmíněného jazyka. Byla jsem velmi příjemně překvapená, protože úroveň angličtiny je u Islandců opravdu vysoká. Kamkoli na ostrově jdete, každý občan vám rád poradí s čímkoli, co budete potřebovat, a to plynulou mluvou. A je jedno, jestli mu je 15 nebo 60. Každý se na Islandu učí anglicky již od útlého dětství a to pomocí televize. V severských zemích totiž neexistuje dabování. Veškeré programy jsou

v originálním znění s titulky. To je i důvod, proč většina mluví plynule i dalším jazykem, kterým je pro ně němčina nebo dánština. Při prvním setkání s jazykem ve škole jsou tedy žáci schopni rozumět a vést základní konverzaci. Během základy se učí gramatice a na střední škole se již věnují literárním rozborům různých knih, které čtou v originále bez jakýchkoli zjednodušujících úprav.

Obecně školský systém na Islandu je velmi liberální. Žáci často pracují ve skupinkách na různých úkolech, které bez problémů chodí plnit mimo třídu. Chodby tomu mají uzpůsobené – vybavené mnoha stolky a křesílky, kde mohou pracovat. Na islandských školách se snaží fungovat tzv. paperless systémem, což znamená, že nepoužívají papír. Každý student má notebook, a pokud si ho nemůže dovolit, škola mu jej k výuce zapůjčí.

Jako v každé zemi i na Islandu mají své problémy. Asi největším z nich je nedokončení střední školy. Studenti často chodí raději pracovat. Island je velmi oblíbenou turistickou

destinací. Ročně jej navštíví 1,5 milionu turistů, což je téměř 27krát víc, než kolik má Island obyvatel. Práce v turismu je tedy dost a mladí studenti mají vidinu výděлку, který je pro ně v danou chvíli zajímavější než vzdělání. Po několika letech se však do školy vrací, aby si vzdělání doplnili, proto se nezřídka učitelé pohybují mezi staršími studenty.

Při svém pobytu jsem nemohla opomenout krásy Reykjavíku a okolní přírody. Vidět gejzíry, vodopády a islandsky typickou sopečnou krajinu byl úžasný zážitek.

Pobyt byl pro mne opravdu velkým přínosem. Měla jsem možnost zjistit, jak se učí nejen na Islandu, ale také v jiných zemích EU, a to díky komunikaci s ostatními učiteli, kteří na kurzu byli. Přivezla jsem si spoustu nových poznatků, které můžu uplatnit u nás ve škole.

S panem učitelem Voltrem do zasněžených Helsinek

V druhé polovině dubna jsem v rámci projektu Kreativní přístupy k výuce anglického jazyka navštívil Finsko. Pobyt byl zaměřen nejen na výuku angličtiny, ale především na poznání finského systému vzdělávání, průběhu výuky na školách a v neposlední řadě také poznání Finska jako takového. Finská společnost a její

vztah ke vzdělávání má na světovém úspěchu finského vzdělávacího systému značný podíl. Velkým přínosem pobytu bylo setkání a výměna zkušeností s učiteli z dalších evropských zemí, kteří se pobytu zúčastnili. Sešlo se nás celkem 120 pedagogů z 16 zemí.

Hlavní náplní programu byly návštěvy škol a seminářů o finském školství a Finsku. Poznávali jsme školy různého druhu - gymnázia, střední odborné školy a učiliště i školy základní. Největším překvapením byla výuka dílen na základkách. Klade se na ni velký důraz, vybavení dílen je prostě ohromující a dá se říci, že na vyšší úrovni než na některých našich učilištích. Žáci pracují na všech možných strojích, například už od deseti let na stojanových bruskách. Pro žáky vyšších ročníků jsou pak k dispozici všechny dřevoobráběcí stroje. Pro strojaře bylo úžasné vidět vybavenou svářecí dílnu, soustruhy a podobně... Tento údiv sdíleli všichni pedagogové ze všech zemí. A největší překvapení – žáci na strojích opravdu pracují, nejsou odkázáni na pouhou ukázkou. Zcela jistě pak není na učilištích problém se žáky, kteří v životě nedrželi v ruce kladivo, pilník či pilku.

Však si také ve Finsku vybírá střední odbornou školu nebo učiliště až 50% absolventů základní školy. Tento výběr je také samozřejmě ovlivněn dalšími finskými specifiky. Školy jsou pouze státní, výuka na nich je bezplatná. Neexistují školy soukromé. Jediným kritériem pro přijetí je prospěch. Povolání učitelů je považováno za prestižní, protože ne každý zájemce o studium je přijat. Dále se vzdělávat mají možnost ti nejlepší. Stejný přístup je aplikován i na vysokých školách.

Vlastní způsob výuky v hodinách i rozvržení předmětů je v podstatě stejné jako všude v Evropě. Pouze zde důsledně uplatňují všeobecně známé zásady: stejný přístup všech žáků ke vzdělávání (vše bezplatně pro všechny, nejsou víceletá gymnázia), ne pouhé memorování fakt, ale aktivní zapojení žáků do výuky, vedení žáků k samo-

statnému uvažování a samostatné práci (musí si vše ohmatat, vyzkoušet, ne se bát, že něco zkazí), méně je více (menší objem faktů, ale důkladné zažití těch základních), individuální přístup k žákům (úkoly a zapojení žáků přiměřené jejich schopnostem, stejně tak i jejich hodnocení).

Poslední a největší rozdíl je v principu důvěry. Neexistuje zde školní inspekce, učitelé plně důvěřují žákům. To samozřejmě předpokládá velkou míru samostatnosti a zodpovědnosti, které jsou základními finskými vlastnostmi. V hromadné dopravě nejsou revizoři, průvodčí ve vlaku prodává jízdenky jen těm, kdo ho osloví a ostatní cestující nekontroluje, v obchodních centrech není vidět všudypřítomná ochranka...

Při pobytu byl také čas si důkladně prohlédnout finskou metropoli. Nejzajímavější z Helsinek byl ostrov Suomen-

linna, nazývaný také severský Gibraltar. Je to rozsáhlá námořní pevnost ze zchovalými dělostřeleckými bateriemi z 19. století, suchým dokem a loděnicí, spoustou expozic a muzeí, včetně finské ponorky z II. světové války. Navštěvované školy byly zase mimo Helsinky, a to v nedalekých městech Espoo a Vantaa. Účastníci se tam museli do-

pravit sami hromadnou dopravou, což byla také zajímavá zkušenost. Jeden den jsme navštívili školu 150 kilometrů severně ve městě Valkeakoski nedaleko Tampere.

Účast na podobných projektech je velmi přínosná. Osobní zkušenosti, zážitky a setkání jsou ničím nenahraditelné.

Funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Jsme výjimeční – rozhovor s Michaelou Hellmanovou

Říká se, že nejkrásnější pohled na svět je z hřbetu koně. Proto se v současnosti opět do popředí dostávají sporty spojené s tímto nádherným zvířetem. Svě o tom ví i Michaela Hellmanová ze 4. MP, která se věnuje jezdeckví.

Ahoj Míšo, zaujal mě tvůj koníček a těším se, že nám ho více přiblížíš.

Jak a kdy ses k jezdeckví vlastně dostala?

K jezdeckví jsem se dostala ve třinácti letech. Už od dětství mě lákala myšlenka rajtovat na koni. Jednou přišla spolužačka s nabídkou návštěvy stáje, kde sama jezdí od mala.

Kde jezdíš?

Momentálně jezdím v JK Staré Ždánice, kde doufám dlouho vydržím.

Jakému druhu jezdeckví se věnuješ?

V jezdeckví se věnuji Anglii a jako disciplínu mám nejraději parkur, ale občas není špatná ani drezura.

Jaký je tvůj vzor?

Mezi hlavní patří určitě Barbara Tomanová, která se řadí mezi nejlepší české parkurové jezdce.

Jaká plemena máš nejraději?

Nejčastěji jezdím české teplokrevníky a anglické plnokrevníky. Ale k mým oblíbeným patří hlavně fríský kůň a irský cob.

K ježdění na koni patří také pády. Zažila jsi nějaký?

Zatím jsem neměla pád, při kterém bych se vážně zranila. K nejhorším pádům asi patří

ten před 2 lety. Vyjely jsme si s kamarádkou ven bez sedel a helmy. Kůň se lekl něčeho v křoví a já, jelikož jsem se zrovna nevěnovala koni, jsem letěla přímo hlavou na zem. Naštěstí jsem vyvázla jen s vykloubenou páteří a pár minutovou ztrátou paměti. Druhý pád se stal letos v létě. Byl asi s 20 minutovou ztrátou paměti. To se mi povedlo za hodinu sletět ze sedla hned dvakrát a zády do oxeru (překážky). Hodinu jsem dokončila, ale nic si z ní nepamatuji.

Bála ses po pádu vrátit do sedla?

U koní se zastává pravidlo, hned po pádu znovu nalézt do sedla a jezdit. Takže není čas přemýšlet nad strachem a už musíte znovu skákat.

**Jezdíte jen v jízdárně nebo vy-
rážíte i někam do přírody?**

Převážně na jízdárně, ale na
vyjížd'ky se jezdí taky často.

**A je pro tebe lepší jízdárna ne-
bo vyjížd'ka?**

Jak kdy. Pro rozvíjení dovedností
je určitě lepší jízdárna, kde se dá
pořádně trénovat. Pro relaxaci
je to samozřejmě vyjížd'ka, kde
jezdec nemusí tolik o jízdě pře-
mýšlet. A je lepší i pro protažení
koně, přece jen na jízdárně se
tryskat nedá.

V jakých klubech jsi jezdila?

Začala jsem v JK Dolní Přím,
poté 3 roky u paní od nás
z vesnice a teď jezdím v JK Staré
Ždánice.

**Co považuješ za svůj největší
úspěch?**

Za úspěch považuji asi každou
jízdu, která neskončí pádem. Ale
největší úspěch jsou určitě nej-
větší přeskočené překážky.

**Uvažuješ nad koupí vlastního
koně?**

Někdy do budoucna určitě. Ale
zatím na to nejsou jak prostřed-
ky, tak čas.

Účastnila jsi se někdy závodů?

Zatím ne, nenaskytla se mi
vhodná příležitost.

Plánuješ jezdit závodně?

V budoucnu určitě, zatím mě to
ale neláká. Na závody začnu
jezdit, až si budu jistá, že jsme
na to já i kůň připraveni.

**Jak dlouho se chceš tomuto
zajímavému koníčku věnovat?**

Určitě ještě spoustu let, nebo
alespoň do té doby, než se
na koni zmrzačím.

Děkujeme za rozhovor a přeje-
me ti, abys jezdila bez úrazu
mnoho dalších úspěšných let.

Praxe i s noclehem

Firmu pro svou praxi jsem nemusel hledat nijak složitě, poslal mě tam i se spolužákem pan mistr. Asi nepatřím k nejhorším, když jsem dostal důvěru. Firma IMONT HK se zabývá vším, co souvisí s vodou, kanalizací, plynem a topením, má kvalitní zázemí a také mnoho zkušeností, na trhu totiž působí už od roku 1998. Společnost zaměstnává 16 kmenových pracovníků, pro případ potřeby má i své stabilní subdodavatele, takže je schopna změnit v realitu i ty nejnáročnější představy zákazníků. Rozvodům vody, plynu a topení v malém bytě se věnujeme stejně profesionálně a precizně jako stavbám velkým, tedy průmyslovým objektům nebo obchodním centrům.

Přestože nám pan mistr na mapě ukázal, kde firma sídlí, cestou jsme trochu bloudili. Když jsme dorazili, už na nás čekal její šéf. Vyřídili jsme nástupní formality a za dva týdny jsme mohli začít. Dočka-

li jsme se. První den nás čekalo rovnání materiálu ve skladu. V tu chvíli mě napadlo, že jsem si praxi představoval opravdu jinak, a docela jsem se bál, že u této činnosti zůstanu. Ale hned třetí den jsme měli výjezd do Náchoda. Čekala na nás odbornější práce než skladničina, a sice nefunkční záchod. Speciální kamerou jsme hledali místo, kde je záchod ucpaný, problém však byl nakonec jinde. Domů jsem se tehdy dostal až po 7. hodně večer a já vzpomínal na spolužáky, kteří už jsou ze školních dílen dávno doma.

Další pracovní týden proběhl bez problémů v Hradci Králové, pak ale přišla změna. Dostali jsme informaci, že budeme jezdit pracovat na větší zakázku do naší stověžaté metropole. O cestu se sice postarala firma, ale i tak jsem musel vstávat ve 4 hodiny ráno. První den jsme se z Prahy vrátili, ale domů jsem se dostal až dlouho po večerníku. Další dva dny jsme v Praze měli zajištěný nocleh, takže jsem si mohl konečně odpočnout. Dokonce i v Praze jsme vystřídali několik lokalit, pra-

cujeme ve dvou skupinách, a když je potřeba, tak holt musíme jít pomoci.

Když se ve firmě dostanete na nějakou větší zakázku, určitě si vyzkoušíte mnohem více pracovních úkonů než v malém bytě a než ve školní dílně na maketách, to je prostě fakt. V Praze jsme dělali kompletní topení, rozvody vody a pak bylo potřeba samozřejmě domontovat všude umyvadla a další. Hodně času jsme strávili také svařováním trubek.

Ne ke všem druhům práce mě kolegové pustí, jsem přece jen nezkušený učeň, ale na druhou stranu dostávám příležitost ty zkušenosti nasbírat.

Patrik Veselý (2. A)

Víc než jenom koníček

Ačkoli se situace postupně vyrovnává, jistou tradici si stále zachovává rozdělování prací, povolání či sportů na mužské a ženské. Na sportovních televizních kanálech pořád vidáme méně fotbalistek než fotbalistů i méně žen, ohánějících se hokejkou za pukem nebo dutým míčkem. My však máme to štěstí, že jedna z nich studuje na naší škole a představí svůj koníček a své plány všem ostatním.

K florbalu jsem se dostala v šesti letech, hrál ho můj spolužák. Fascinovalo mě, že florbal není moc známý sport a že ho nehraje příliš mnoho holek. Doma jsem se pochlubila, že bych chtěla hrát florbal. Už od počátku jsem měla (a stále mám) velkou podporu rodiny.

Hned na prvním tréninku jsem věděla, že florbal nebude

hobby jen na 1-2 roky. Čím více jsem trénovala, tím více jsem se na další trénink nebo zápas těšila. Tomuto sportu se věnuji jedenáctým rokem a беру ho jako celoživotní záležitost. Svůj první zápas si sice úplně nevybavuji, ale určitě jsem měla trénu a vůbec jsem nevěděla, co mám dělat.

Celých 9 let jsem hrála za florbalový klub Jaroměř, první tři roky jsem v týmu byla jediná holka, teď už hrají za čistě ženský mančaft. To mi vyhovuje mnohem víc než kolektiv smíšený. Jednu sezónu jsem hostovala v Hradci Králové, ale každý hráč potřebuje po určité době změnu kolektivu, nové cíle a novou motivaci. Když jsem minulý rok dostala po play-off nabídku z Liberce, neváhala jsem a s trenérem se dohodla, i přesto, že jsem v té době řešila výběr střední školy. Jednak jsem se dostala do vyšší soutěže a jednak z Liberce pochází moje rodina a vždy mě to tam nějak táhlo.

Občas se pořádně zapotím, když mám skloubit florbal s FBC Liberec a studium v Hradci Králové, ale když se chce, jde všechno. Někdy, zejména po nepovedeném zápase či po nějakém zranění, jsem mívala chuť (i kvůli tomu pendlování) se na florbal vykašlat. Ale nedokážu to.

Každý sport, a florbal není výjimkou, přináší úrazy a bolístky. Za asi nejhorší zranění považuju přetrhané vazy, protože mě vyřadily na více než rok ze hry. Během vynucené pauzy jsem si uvědomila, že florbal není jenom sport, ale je to můj životní styl, a ten nemůžu jen tak opustit. Stále se těším na každý trénink a vracím se z něj nabitá energií a pozitivními myšlenkami.

Ráda se účastním turnajů, pravidelně jezdím na Czech Open, Prague Games, Hummel a OA Dobruška. Každý z turnajů má něco do sebe a je něčím výjimečný. Největší euforii prožívám asi na Czech Open v Praze, ten je spojený s mými nejhezčími zážitky a vzpomínky na něj mě vždy spolehlivě rozesmějí.

S florballem vidím spojený celý svůj život, mám v plánu dohrát s Libercem sezónu a vydat se do Švýcarska. Je to nádherná země s jednou z nejprestižnějších florbalových soutěží, a navíc tam mám část rodiny. Byl by to sice přesun do cizí země, ale zatím

nemám z ničeho obavy, vrátit se přece můžu vždycky.

Uvědomuji si, že kariéry profesionálních sportovců nekončí až s důchodovým věkem, aktivně hrát bych chtěla tak do 28 let, poté bych se ráda vrátila do klubu, který mi dal základy, do Jaroměře. Bylo by

fajn dotáhnout svůj florbalový sen až do konce – ráda bych právě v Jaroměři jednou předávala dalším generacím to, co bylo po herní stránce dáno mně.

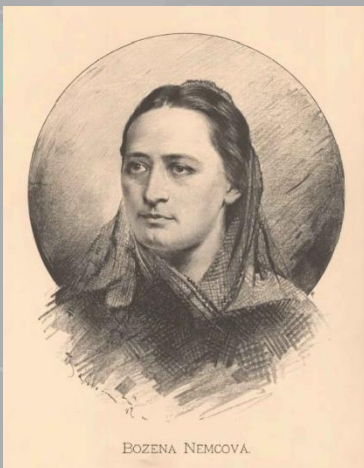
Adéla Ludvíková (1. MP)

Průvodce seznamem četby k maturitě

Každoročně si maturanti vybírají do svých seznamů četby k ústní maturitní zkoušce Babičku od Boženy Němcové. Přesto, že se dílo jeví jako lehce zvládnutelné, opak je pravdou. Jak tuto povídku vnímat a jak ji správně vyhodnotit dle zadané osnovy? Pokud jste bezradní, náš průvodce vám může pomoci.

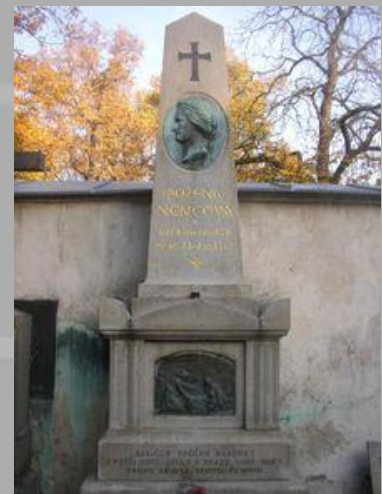

Rozsáhlou povídku Babička napsala Božena Němcová

v době, kdy na ni doléhá nepříznivá rodinná i společenská situace. Zemřel jí nejstarší nadaný syn Hynek, žije v hmotném nedostatku a rodina je pod stálým dohledem policie. Tehdy se Němcová ponořila do vzpomínek na šťastné dětství prožité v ratibořickém údolí. Ze vzpomínek jí výrazně vystupuje postava babičky Magdaleny Novotné, která se stává ústřední postavou celé knihy. Představitelka tak zvaného dobrého člověka. Je to dokonalá, moudrá a zkušená žena, ke všem laskavá, přívětivá, pracovitá, každému dokáže poradit a příznivě zasahuje do lidských osudů. Němcová nazývá své dílo obrazy venkovského života a tak svoji práci i komponuje. Začíná příjezdem babičky do Ratibořic na Staré bělidlo, v dalších kapitolách popisuje části dne prožívané na venkově. Čtenář je dále seznamován s dalšími obyvateli a jejich životy během čtyř ročních období. Jsou to rodiče Proškovi (Panklovi) s dětmi: Barunka (sama autorka), Jan, Vilém a Adélka. Dále pak mlynář, Kristla a Jakub, rodina Kudrnova a příběh Viktorky. Panský svět představuje paní kněžna a komtesa Hortensie. V závěru je pak vylíčen konec babiččina

života a její pohřeb. Kompozice má tedy dvě dějová pásma. Příjezd babičky na Staré bělidlo, okolí a hosté a druhou část představuje rok na Starém bělidle během všech ročních období.

Nejedná se však o dílo životopisné. Hlavním záměrem bylo ukázat harmonický život prostých lidí na venkově v 1. polovině 19. století, dokonalého člověka jako vzor ušlechtilosti. Jsou zde jak prvky realismu, tak idealizace jednotlivých postav a jejich vztahů.

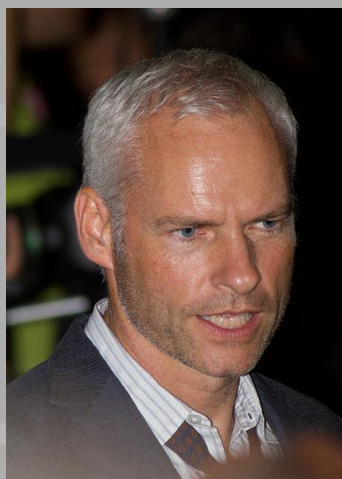
Nejznámější filmová adaptace je z roku 1971 v režii Antonína Moskalyka, kde se v roli Barunky představila mladá Libuše Šafránková.

Já mám hospodu a táta je vrchní kat

Světová premiéra nejnovější hry jménem Kati od irského dramatika Martina McDonagha proběhla v roce 2015 v londýnském Royal Court Theatre. Po pražském Činoherním klubu a Jihočeském divadle ji do repertoáru zařadilo i hradecké Klicpe-rovo divadlo premiérou 18. 2. 2017 v režii Jana Friče, který se již znamenitě zhostil jiné divadelní hry stejného autora, a to Mrzáka Inishmaanského. Detektivní komedie, někdy také označována jako černá komedie, se odehrává na předměstí Oldhamu roku 1965, kdy je v Anglii zrušen trest smrti.

Druhý nejlepší kat v Anglii Harry Wade (Jan Vápeník) je v malé hospůdce něco jako místní celebrita. Přišel o svůj zdroj příjmů a potěšení, a tak tráví čas za výčepním pultem a vypráví štamgastům o zlatých starých časech kvalitního věšení. Vypomáhá mu jeho žena Alice (Zora Valchařová-Poulová) a pubertácká dcera Shirley (Natálie Řehořová), která navíc propadá depresím.

Harry prožívá věčné trauma, na které narazí pisálek Clegg (Miroslav Zavičár), když chce s bývalým katem udělat rozhovor. Vypadá to, že muž, kterého nedávno oběsil, byl nevinný a pravý vrah může být někde poblíž. Navíc nečekaně zmizí Harryho dcera a je nutné začít vše řešit. Hra je vtipná svým šibeničním humorem a má napínavou zápletku. Odkrývá však sobectví a samozřejmost, s jakou se akceptuje násilí. Je zde také položena otázka týkající se práva vzít spravedlnost do svých rukou.

Tipy na web

Letní prázdniny 2017 se rychle blíží. Všichni se nejen těšíme, ale také přemýšlíme, jak a kde je strávit. A my samozřejmě nabízíme několik nápadů 😊. Začneme nejdříve webem, kde si studenti snadno najdou brigádu, aby si každý mohl trochu přivydělat a léto si za vydělané peníze patřičně užít. A jak si ho užít? Co třeba vyrazit na koncert či festival kdekoli v republice či dokonce v zahraničí? Nebo si vystačíte s párty doma? Poté dočtete až do konce a dozvíte se, jak si snadno sami vyrobit domácí stroboskop 😊.

www.nabrigadu.cz

Na tomto webu najdete různé brigády ze všech koutů ČR a rovnou vidíte i finanční odměny, kterou za ni nabízejí 😊.

<https://festivaly.eu>

Na tomto webu, jak jsme slíbili, naleznete informace k různým festivalům, ať už

hudebním, divadelním či kulinářským 😊.

<http://www.dooffy.com>

A když už budou prázdniny dlouhé, vy se budete nudit a chytně Vás tvůrčí duch, můžete vyzkoušet tento web. V záložce „udělej si sám“ naleznete třeba návod na podomácku vyrobený stroboskop, či jak si na zahradě koulet na vlastní bowlingové dráze 😊.

NABÍDKA VZDĚLÁVÁNÍ

DOPRAVNÍ PROSTŘEDKY

PROVOZ A EKONOMIKA DOPRAVY

MECHANIK INSTALATÉRSKÝCH
A ELEKTROTECHNICKÝCH ZAŘÍZENÍ

AUTOTRONIK

MECHANIK OPRAVÁŘ
MOTOROVÝCH VOZIDEL

KLEMPÍŘ

AUTOELEKTRIKÁŘ

KAROSÁŘ

AUTOLAKÝRNÍK

ZEDNÍK

INSTALATÉR

TESAŘ

PRO

ABSOLVENTY MOŽNOST PŘIJETÍ

DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU!

blíže informace na studijním oddělení nebo sekretariat@sosasu-vocelova.cz